WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)
z dnia 10 czerwca 2004 r.*

W sprawie C-333/03

Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez M.-J. Jonczy, działającą w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Wielkiemu Księstwu Luksemburga, reprezentowanemu przez S. Schreinera, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

* Język postępowania: francuski.

mającej za przedmiot stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 98/50/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 77/187/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów (Dz.U. L 201, str. 88), lub, w każdym razie, nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążą na mocy tej dyrektywy,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, pełniący obowiązki prezesa trzeciej izby, R. Schintgen i N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: L. A. Geelhoed,
sekretarz: R. Grass,

uwzględniając sprawozdanie sędziego sprawozdawcy,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Skargą złożoną w sekretariacie Trybunału w dniu 30 lipca 2003 r. Komisja Wspólnot Europejskich wniosła, zgodnie z art. 226 WE, o stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 98/50/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 77/187/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 201, str. 88, zwanej dalej „dyrektywą") lub, w każdym razie, nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążą na mocy tej dyrektywy.

Ramy prawne i postępowanie poprzedzające wniesienie skargi

2 Dyrektywa w art. 2 stanowi, że:

„1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne w celu zastosowania się do niniejszej dyrektywy najpóźniej z dniem 17 lipca 2001 r. [...].

2. Podjęte przez Państwa Członkowskie środki, o których mowa w ustępie 1, zawierać będą odniesienie do niniejszej dyrektywy lub zostaną zaopatrzone w takie odniesienie w momencie publikacji. Sposoby dokonania odniesienia ustalają Państwa Członkowskie.

Państwa Członkowskie poinformują niezwłocznie Komisję o środkach, jakie przyjęły w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy" [tłumaczenie nieoficjalne].

3 Dyrektywa Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. została uchylona dyrektywą Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, str. 16). Zgodnie z art. 12 dyrektywy 2001/23/WE dyrektywa 77/187/EWG, w zmienionym brzmieniu, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji zawartych w załączniku I część B do dyrektywy 2001/23/WE. Wyżej wymieniony załącznik I część B ustala ostateczny termin transpozycji dyrektywy na dzień 17 lipca 2001 r.

4 Nie otrzymawszy notyfikacji krajowych środków transpozycji dyrektywy, Komisja wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zgodnie z art. 226 WE. Po wezwaniu Wielkiego Księstwa Luksemburga do przedstawienia uwag wydała, w dniu 3 kwietnia 2003 r., uzasadnioną opinię polecającą temu Państwu Członkowskiemu podjęcie środków niezbędnych w celu zastosowania się do tej opinii w terminie dwóch miesięcy od dnia jej otrzymania.

5 W związku z brakiem odpowiedzi Wielkiego Księstwa Luksemburga na tę opinię Komisja postanowiła wnieść niniejszą skargę.

W przedmiocie skargi

Argumenty stron

6 Komisja twierdzi, że Wielkie Księstwo Luksemburga nie podjęło środków niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy lub, w każdym razie, nie podało ich do jej wiadomości, uchybiając w ten sposób zobowiązaniom, jakie na nim ciążą na mocy wyżej wymienionej dyrektywy.

7 Wielkie Księstwo Luksemburga podnosi, że projekt ustawy nr 4896 zawierającej przepisy dotyczące ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstwa, zakładu lub części zakładu, mający na celu transpozycję dyrektywy, został złożony w dniu 27 grudnia 2001 r. w Chambre des députés (Izbie Deputowanych). W wyniku dwóch opinii wydanych przez Conseil d'État (Radę Stanu) w maju i lipcu 2003 r., komisja pracy i zatrudnienia Chambre des députés postanowiła w dniu 7 lipca 2003 r. wnieść poprawki do tekstu projektu ustawy. Poprawki te zostały przyjęte na posiedzeniu Conseil de gouvernement (rządu) w dniu 18 lipca 2003 r. i przekazane do Conseil d'État oraz Chambre des députés. Na posiedzeniu w dniu 7 lipca 2003 r. wyżej wymieniona komisja postanowiła wprowadzić projekt ustawy do porządku dziennego Chambre des députés, tak by głosowanie nad nim mogło się odbyć w październiku 2003 r.

Ocena Trybunału

8 Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa, fakt uchybienia należy oceniać w zależności od sytuacji Państwa Członkowskiego w chwili upływu terminu wyznaczonego

w uzasadnionej opinii (zob. w szczególności wyroki z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie C-147/00 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I-2387, pkt 26 i z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie C-173/01 Komisja przeciwko Grecji, Rec. str. I-6129, pkt 7).

9 Jest zaś bezsporne, że Wielkie Księstwo Luksemburga nie podjęło środków niezbędnych w celu zapewnienia transpozycji dyrektywy w terminie wyznaczonym w uzasadnionej opinii.

10 W związku z powyższym należy stwierdzić, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążą na mocy tej dyrektywy.

W przedmiocie kosztów

11 Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania, a Wielkie Księstwo Luksemburga przegrało sprawę, należy obciążyć je kosztami postępowania.

Z powyższych względów

TRYBUNAŁ (trzecia izba)

orzeka, co następuje:

1) **Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 98/50/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. zmieniającej dyrektywę 77/187/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy powyższej dyrektywy.**

2) **Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.**

Rosas Schintgen Colneric

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 10 czerwca 2004 r.

Sekretarz

R. Grass

Prezes trzeciej izby

A. Rosas